

עת"א 48910/01/20 - גאלב זועבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 48910-01-20 זועבי(אסיר) נ' ישראל

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	גאלב זועבי (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש כי תינתן הוראה, לפיה יחושבו שתי תקופת המאסר שנגזרו על העותר, באופן שהעותר ירצה אך ורק את המאסר שנגזר עליו לתקופה הארוכה יותר - מאסר של 8 חודשים החל מיום 18/10/19, שנגזר עליו בת"פ 38740-10-19.

העותר נעצר לחקירה ביום **18/10/19** בחשד לביצוע עבירות שונות. ביום 24/10/19 הוגש נגדו כתב אישום שייחס לו עבירות של איומים, תקטפה, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (ת"פ **38740-10-19**). עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים ומאז הוא עצור.

במהלך תקופת המעצר וניהול משפטו ניתנה בתיק אחר החלטה ביום 10/11/19 המורה על הפעלת מאסר של 5 חודשים, לאחר שלא שילם את הקנס שנגזר עליו בתיק **47142-10-13**.

ביום 17/12/19 נגזר דינו של העותר בתיק פלילי **38740-10-19** לתקופה של 8 חודשים, שמניינה החל מיום מעצרו - 18/10/19.

העותר טוען כי בעניינו יש להחיל את הוראות סעיפים 45(ב) ו- 47(ד) לחוק העונשין הקובעות:

סעיף 45(ב): "מי שנדון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונדון למאסר, בית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא יישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

סעיף 47(ד): מאסר פלילי - מאסר שהוטל במשפט פלילי כעונש בשל עבירה, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס שהוטל כאמור."

העותר טוען כי מאחר ובית המשפט שגזר את עונש המאסר האחרון, לא הורה שהמאסרים ירוצו כולם או מקצתם בזה אחר זה, הרי שעל העותר לשאת אך את המאסר הארוך.

המשיבה טוענת כי פרשנותו של העותר הינה שגויה וכי על העותר לרצות את שתי תקופות המאסר במצטבר, וזאת לאור הוראת חוק ספציפית המתייחסת לנשיאת עונש מאסר חלף קנס, הקבועה בסעיף **71(ה)** לחוק העונשין הקובע:

"71(ה) : מי שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס ישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס אחר, בין שהמאסר הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת אם הורה בית המשפט הוראה אחרת".

הוראה דומה ומשלימה מצויה בסעיף **46** לחוק הקובע :

"מי שנדון לתקופות מאסר שונות שעליו לשאת בזו אחר זו, יישא תחילה את התקופה הקצרה יותר, להוציא המאסר שכבר התחיל לשאת בשעה שנדון למאסר נוסף, ובכפוף להוראות סעיף 58. היה בין תקופת המאסר מאסר בשל אי תשלום קנס, יישא אותו תחילה לפני כל מאסר פלילי אחר ואם היה במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וימשך משתם המאסר האמור".

אני סבור כי פרשנותה של המשיבה היא הנכונה.

אין מחלוקת שבית המשפט שגזר את דינו של העותר ל - 8 חודשים לא התייחס למאסר הנוסף (חלף הקנס) שהוטל על העותר.

בנסיבות המקרה שבפני חלה אכן הוראה ספציפית זו הקבועה בסעיף **71(ה)** לחוק העונשין. ההוראה קובעת הוראה מפורשת לפיה מאסר חלף קנס ירוצה בנוסף לכל מאסר אחר.

גם הוראת סעיף **46** מביאה לאותה תוצאה.

"המועד הקובע" לעניין המאסר של 8 חודשים הוא המועד שבית המשפט קבע כמועד תחילת המאסר - **18/10/19** ולא מועד גזר הדין (17/12/19).

במהלך ריצוי תקופת המאסר, הוטל על העותר מאסר חלף קנס (ביום 10/11/19) . במקרה זה חלה הוראת הסיפא של סעיף **46** הקובעת כי :

".. ואם היה במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום קנס וימשך משתם המאסר האמור".

לפיכך, על העותר לרצות את שני המאסרים שהוטלו עליו - 8 חודשים + 5 חודשים, סה"כ - 13 חודשים, החל מיום 18/10/19.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.